

68. KALEM SÛRESİ

Mekke döneminin başlarında, muhtemelen Hz. Peygambere karşı çıkışların şiddetlendiği bir zamanda indirilmiştir. Alak sûresinden sonra gönderilen ilk sûre olduğu da rivâyet edilir. Adını, “kaleme” yemin edilen birinci ayetinden almıştır. İlk ayetinde geçen “Nûn” harfi de sûrenin diğer bir meşhur ismidir. 52 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne göderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb’imin adıyla, O’nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O’nun adına okuyor, söylüyorum:

I. Nûn. Dinle, ey insanoğlu! Elif, Lâm, Mîm gibi, ya da buradaki Nûn gibi, senin pek iyi tanıdığın ve sürekli kullandığın harflerden oluşan fakat hem lafzı, hem de manasıyla eşsiz birer mucize olan bu mesaja kulak ver:

Îlâhî vahyin aydınlığını sembolize eden ve onun insanlığa ulaştırılma aracı olan **kaleme ve onunla yazılan** bu yüce Kur'an'a andolsun ki;

2. Ey Muhammed! Rabb'inin sana vahyettiği bu Kur'an **nîmeti şâhittir ki, sen asla bir deli değilsin!**

3. Tam aksine; sen, bütün bu eziye tlere sabırla göğüs geren akli başında ve son derece temiz yürekli bir insansın! Bizzat Kur'an, bunun en açık delilidir. Bu ndan dolayı, seni Rabb'inin katında bitip tükenmek bilmeyen muhteşem bir ödül bekliyor.

4. Çünkü sen, seni delilikle suçlayan inatçı kâfirlerin de gâyet iyi bildiği gibi, pek yüce ve değerli bir ahlâkın sahibisin ve işte bu yol üzerindesin.

5. O hâlde, yakında sen de göreceksin, onlar da görecekler:

6. Hanginizin bir deli, bir mecnûn

olduğunu! Dürüstlük ve erdemlilik timsali olan müminler mi, yoksa günaha batmış olan o kâfirler mi?

7. Elbette Rabb'in, kimlerin kendi yolundan saptığını çok iyi bilir; doğru yolda olanları da en iyi bilen O'dur.

8. Öyleyse, ey hak yolunun yolcusu; gerek sözleri, gerek davranışlarıyla Rabb'inin mesajını **yalanlayanların** baskı ve işkenceleri karşısında asla boyun eğme, onların arzu ve heveslerine kesinlikle **uyma!** Bütün insanlara karşı yumuşak ve merhametle davran, fakat hoşgörü adına Kur'an'ın ortaya koyduğu gerçekleri örtbas etme! Zâlimlerin kalplerini kazanmak veya işkencelerinden kurtulmak amacıyla bile olsa, hakîkati haykırmaktan bir an geri durma! Unutma ki:

9. Onlar senin inanç konusunda istedikleri tavizleri vererek **yumuşak davranmanı** ve onlara yağ çekmeni **isterler ki, kendileri de**

sana karşı şiddetli muhâlefetten vazgeçerek onlar da sana yağ çeksinler ve **yumuşak davransınlar.**

10. Ey Müslüman! Sakın kâfirlerin “dinde pazarlık” tekliflerine aldanıp da onlara **uyma;**

Doğru yanlış demeden **yemin edip duran** böylece herkesle anlaşmak ve kendi güçlerini kabul ettirmek isteyen **o alçaklara!**

11. Kalplere kin ve düşmanlık tohumları ekerek hakkınızda dedikodu yayan iftiracılara!

12. Her türlü iyiliğe engel olan o saldırgan günahkârlara!

13. Son derece kaba ve saygı sız, üstelik insanları sömüren ve her türlü kötülüğün simgesi hâline gelmiş o haysiyetsiz, şahsiyetsiz, aşağılık **soysuzlara!**

14. İşte bu tip insan, mal. mülk ve çoluk. çocuk sahibi olduğundan dolayı, ekonomik ve

sosyal imkanı nedeniyle küstahça bir kibre kapılır ve:

15. Kendisine ayetlerimiz okunduğu zaman, “Bunlar eskilerin efsâneleridir!” der.

16. Biz de onu o kibirli burnundan işâretleyecek ve hem dünyada, hem de âhirette asla yakasını kurtaramayacağı ibret verici bir zillet ve azâba mahkûm edeceğiz.

17. Oysa Biz bu nîmetleri insanlara vererek onları imtihân ediyoruz, tıpkı bir zamanlar bahçe sahiplerini sınadığımız gibi:

Hani onlar, olgunlaşan meyveleri sabahleyin toplayacaklarına yemin ediyorlardı.

18. Üstelik Allah’ın izin ve irâdesini hiç hesaba katmıyor, yani “İnşaaallah: Allah’ın izniyle” şeklinde herhangi bir istisnâ da yapmıyorlardı.

19. Derken, onlar geceleyin uyudukları bir sırada, Rabb’in tarafından gönderilen kuşatıcı

bir afet **bahçelerini çepeçevre sarıvermiş,**

20. Ve o meyve dolu bağlar bahçeler, yanıp yıkılmış bir **harabeye dönmüştü.**

21. Onlar ise tüm olup bitenlerden habersiz, **sabahleyin birbirlerine seslendiler:**

22. “Ürünlerinizi devşirecekseniz, haydi erkenden tarlanızın başına gidin!”

23. Böylece, hazırlıklarını yapıp yola koyuldular. Bu arada, aralarında gizli gizli konuşuyorlardı:

24. “Dikkat edin, bugün hiçbir yoksul bahçenize girip yanınıza sokulmasın!”

25. İşte bu şekilde, ürünleri toplayacaklarından emîn olarak, sanki istedikleri her şeyi yapabilecek güce sahiplermiş gibi **erkenden çıkıp gittiler.**

26. Derken bahçelerine varıp da, **onu** yanmış,

yıkılmış bir hâlde görünce, **“Galiba biz yolumuzu şaşırdık!”** dediler.

27. Fakat çok geçmeden gerçeği anladılar: **“Hayır hayır; aslında biz, bağımızdan bahçemizden tamamen yoksun bırakıldık!”** diye feryat ettiler.

28. İçlerinde en akıllı, en insafılı olan ve daha önce kendilerini defalarca uyaran kişi öne atılarak, **“Ben size, Rabb’inizi tesbih etmeniz gerektiğini söylememiş miydim? O’nun sonsuz ilim, kudret ve hikmet sahibi olduğunu, dolayısıyla asla yanlış ve lüzumsuz hüküm vermeyeceğini, bu yüzden emirlere kayıtsız şartsız boyun eğmek sûretiyle, söz ve davranışlarınızla yüceliğini dile getirerek O’nu tesbih etmeniz gerekmez miydi?” dedi.**

29. Bunun üzerine, hatâlarında daha fazla ısrar etmeyip, **“Rabb’imizi en yüce sıfatlarla tesbih ederiz; meğer biz gerçekten zâlimmişiz!”** dediler.

30. Sonra karşı karşıya geçip birbirlerini suçlamaya başladılar:

31. “Yazıklar olsun bize!” dediler, “Biz gerçekten iyice azgınlaşmıştık!”

32. “Umarız ki Rabb’imiz, bize rahmetiyle yönelerek bundan daha iyisini bahşeder; çünkü biz, bundan böyle yalnızca Rabb’imize yönelecek ve yalnızca O’na kulluk ve ibâdet edeceğiz!”

33. İşte, kimi zâlimlere bu dünyada verdiğimiz azap, böyle acı ve ibret verici dir fakat âhiret azâbı bundan çok daha şiddetlidir; bir bilselerdi!

34. Dürüst ve erdemlice bir hayatı tercih ederek kötülüklerden titizlikle sakınan kimselere gelince, Rab’lerinin katında onları muhteşem nîmet cennetleri beklemektedir.

35. Öyle ya, Allah’ın hükümlerine yürekten boyun eğenlerle günaha batmış olanları bir

mi tutacaktık?

36. Neyiniz var sizin ey zâlimler, **nasıl** bir mantıkla muhâkeme yürütüyor, ne kadar ahmakça **hüküm veriyorsunuz?**

37. Yoksa elinizde, okuyup ders yaptığınız Kur'an'a alternatif **bir ilâhî Kitap mı var?**

38. O kitapta, “Dilediğiniz her şey sizindir ve her arzunuzu gerçekleştirme hakkı size verilmiştir!” diye mi yazıyor?

39. Yoksa Bizden, dilediğiniz hükmü verebileceğinize dâir Kıyâmet Gününe kadar geçerli özel bir taahhüt mü aldınız?

40. Sor onlara; içlerinden hangisi bunun sorumluluğunu üstlenecek?

41. Yoksa onların, Allah ile ortak yetki ve otoriteye sahip ilâhları mı var? **Öyleyse**, bu ortaklarını getirip onların bu yetkilere sahip olduğunu delilleriyle gösterebilirler, **eğer**

iddialarında **samîmî iseler!** Fakat heyhât, iddialarını asla ispatlayamayacaklar! Hesap Gününde ise, bunun cezasını en ağır biçimde ödeyecekler:

42. O Gün, zâlimleri büyük bir **korku ve dehşet saracak ve Allah'ın huzurunda secde etmeleri istenecek fakat secde etmek istedikleri hâlde, bunu yapmaya güçleri yetmeyecek!**

43. Utanç ve pişmanlıktan gözleri önlerine düşecek ve onları tepeden tırnağa bir zillet bürüyecektir. Oysa onlar, dünyada sağlık ve esenlik içindeyken de Allah'a secdeye çağırılmış, fakat inatla karşı koymuşlardı.

44. O hâlde, ey Müslüman; bu ilâhî kelâmı yalanlayan inkârcılarla Beni baş başa bırak! Sen onlara aldırma, görevini yapmaya bak; o zâlimlerin hakkından bizzat Ben geleceğim! Onları, hiç farkına varamayacakları biçimde adım adım felâkete sürükleyeceğim.

45. Şimdilik **onlara**, akıllarını başlarına almaları için birazcık **mühlet veriyorum** **fakat** unutmayın, **benim plânım çok sağlamdır.**

Hal böyleyken, neden fırsat varken tövbe edip kendilerini kurtarmıyorlar?

46. Yoksa ey Peygamber ve onun y olunda giden ey Müslüman, **sen** bu dâvet karşılığında **onlardan bir ücret istiyorsun da, ağır bir borç altında ezildikleri için mi seni inkâr ediyorlar?**

47. Yoksa yaratılmışların algı ve tecrübe sınırları ötesinde bir âlem olan **gaybın** bilgisi **kendi yanlarında bulunuyor da**, evrenin kaderini **onlar mı yazıyor** ve bu yüzden Kur'an'ın yol göstericiliğine ihtiyaç duymuyorlar?

48. Ey Şanlı Elçi! Madem inkârcılar azgınlıklarından vazgeçmiyorlar, **o hâlde Rabb'inin hükmü** gerçekleşinceye kadar onların alay ve işkencelerine **karşı sabırla göğüs ger** ve tebliğ faaliyetlerine ara vermeden devam et! Sakın

öfke ve karamsarlığa kapılarak dâvet görevini ihmal edip de, **Balık Arkadaşı** diye bilinen Yunus **gibi olma**: **Hani** Yunus, bütün öğüt ve uyarılara rağmen bir türlü doğru yola gelmeyen kavminin olabildiğince inkârcı ve alaycı tutumu karşısında karamsarlık ve öfkeye kapılarak Allah'ın emrini beklemeden görev yerini terk etmiş ve bir gemiye binerek kaçmaya çalışmıştı. Fakat gemi, aniden gelen büyük bir fırtına yüzünden batma tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştı. Bunu, aralarında günahkâr bir kişinin bulunmasına bağlayan gemiciler, “Gelin aramızda kura çekelim de, bu felâketin kimin yüzünden geldiğini bulup onu gemiden atalım!” demişlerdi. Çekilen kura sonucu Yunus denize atılıp dev bir balık tarafından yutulunca, pişmanlık ve acıyla **yutkunarak** Rabb'ine **niyaz etmişti**.

49. İşlediği hatâ o kadar büyüktü ki, **ona Rabb'inden bir nîmet ulaşmamış olsaydı**, yani pişmanlıkla Rabb'ine yönelip tesbih ederek O'nun şânını yüceltenlerden olmasaydı, Kıyamet Gününe kadar o balığın karnında kalır (37. *Saffat*:

144) ve Hesap Gününde, **kınanmış** bir günahkâr **olarak** mahşer **meydanına** atılırdı.

50. Ancak Yunus içtenlikle tövbe edince, **Rabb'i onu yeniden seçkin bir makâma yücelterek erdemli kulları arasına kattı.** O hâlde, ey şanlı Elçi ve ey Müslüman! Yunus'un durumundan örnek al ve sakın öfke ve karamsarlığa kapılıp da tebliğ görevini ihmal etme!

51. Fakat inkârcılar, bunca öğüt ve uyarılara rağmen, **Öğüdü işittiklerinde,** yüreklerini öyle büyük bir kin ve nefret kaplıyor ki, o zehirli ve öldürücü **bakışlarıyla seni neredeyse öldürüp yere devirecekler!** İşte bu kinlerinden dolayıdır ki, "Muhammed'in sözlerine kulak asmayın; çünkü o, kesinlikle delidir!" diyorlar.

52. Hâlbuki, önyargılardan arınmış tarafsız bir gözle Kur'an'ı incelemiş olsalardı açıkça görecektirdi ki, o, —yalnızca o dönemdeki Arapları değil— **tüm insanlığı kucaklayan kutlu bir Öğüt** ve evrensel bir gündemden

başka bir şey değildir!